

Nf. 96.

- 1/ Calixtus, Geo., IV evangell. scriptt. concordia. Gosl. 1638.
- 2/ Egg, historia Magorum ex Matth. II. ed. 2. Helmst. 1647.
- 3/ Egg, in ep. St. ap. Pauli ad Titum expos. tit. ed. 3. Helmst. 1649.
- 4/ Egg, Landae, et cath. et apost. coles. ejus primorum et oecumenicorum
concill. symbola et confessiones. Helmst. 1649.
- 5/ Egg, scripta facientia ad colloquium a — Vladislas IV Tom
ni — 1644 indictum etc. Helmst. 1645.
- 6/ Conring, Herm., de antiq. acad. diff. VI. Helmst. 1651.
- 7/ Hornius, Conr., oratio funebr. memoriae Frid. Huld. duc. Brun
svii. — a. 1635 hab. Helmst. 1647.
- 8/ Titius, Gerh., oratio de corruptelis, quibus in occidente eorl. Li ubi
mis et sequior. praesertim sac. est oppressa. Helmst. 1650.
- 9/ Schroder, Christoph., or. ad — legatos — vis udae ordinandaeq. Acad.
missos. Helmst. 1650.
- 10/ Scheurl, in eodem de negotio peracto gratul. Helmst. 1650.
- 11/ Egg, Natalis academiae 73 cum parentatione in honorem
Hornii. Wulpherb. 1649.
- 12/ Gelkhus, Sam., de bello et pace oratio — in pacis — Monasterii
publicae memoriae — reichaba Gardilegiae. — Helmst. 1651.
- 13/ Stuckius, Joh., progr. festo nat. J. C. Helmst. 1635.
- 14/ Calixtus, Geo., progr. festo nat. J. C. — quo controversia exortitur
num Kg secundum carnem sit filius 3 naturalis l. adopt. et rom pont
Hadr. I. male definitore convincitur. Helmst. 1643. verke

Heas enritter. 1813.

- 15/ Conring, Herm. progr. fest. nat. J. C. Helmst. 1650.
 16/ Quistorp, Joh., progr. in nat. J. C. Rostoch. 1627.
 17/ Homborg, Joh. progr. festo mort. J. C. Helmst. 1657. *De resur. / post-carnis*
 18/ Egg, progr. fest. pentec. Helmst. 1657. *(De spiritus S.)*
 19/ 23. Progr. in funere Fabricii. Helmst. 1657. — Cath. Concess.
Heierringiae. Helmst. 1639. — Henr. Rosang. Helmst. 1650. —
Dot. Mary. Schur arg. Koppiae, Joh. Wivener ux. Helmst. 1650. —
Frd. Vlr. Horneji. Helmst. 1657.

at.
ms.
Pisa

VLADISLAVS IV
DEI GRATIA

REX POLONIAE,
MAGNVS DVX LITVA-
NIAE, RVSSIAE, PRVSSIAE, SAMOGLI-
TIAE, MASOVIAE, LIVONIAE,

Sievierién, Smolenscén, Czernikovién,

Nec non

SVECORVM, GOTHORVM
VANDALORVMQ; HAEREDI-
TARIVS

REX,

Vniversis & singulis Regni Nostri,
& M.D. Lithuaniae & Provinciarum
eis adnexarum Incolis, ab Ecclesiâ
Catholicâ Romanâ dissidenti-
bus, gratiam Nostram &c.

Illustres, Magnifici, Generosi, Nobiles, Specta-
biles & Eruditi Viri, Sincerè Fideliter Nobis
Dilecti.

Nimis vacuum à cura rerum humana-
rum & plus quàm securum sui esse oporteat,
qui magnum hunc mundi circum habens sub
oculis, in quo nationum vires & odia funestum
à tot lustris certamen agunt, jamq; in extremâ
panè arenâ conflictantur, non stupeat, non quærat, Quo
merito, quòue præmio, tantum irarum conceptum, & fufum
fanguinis, & tantum opum exhaustum est? Vacillant revulsi
Europæ cardines, & agrè criminum pœnarumque sustinent
pondus; colliduntur inter se Regna, & fatales ictus ingemi-
nant; ardent provinciæ, fumant campi, prostrata & exsangvia
civitatum jacent cadavera, superstesque & cladis suæ artifex
orbis miratur, aut extra se quidquam esse, pro quo depugnet,
aut intra se, quod nondū tantâ cade possit conficere. Magnis
certè malis ingentes subesse causas necesse est, quarum alta
origo non tantum in veritate temporum, sed in judicantium
etiam manet affectu. Nos autem ita judicamus, jure meritò
illos pulsari, & bellorum tumultu concuti, laxataque ve-
lut compage turbam calamitatum admittere, qui præsidium
& condimentum vitæ, felicitatisq; nutricem Pacem & Vnita-
tem neglexerunt, ut non propriam tantum criminum expient
labem, sed illorum quoque pœnas luant, in quorum erroris,
si non conscientiam, certe hæreditatem successerunt. Quam
primùm igitur, fatis, per libera utriusq; gentis suffragia, ita
volentibus, amplissimi hujus Regni scepra suscepimus, dignif-
simam Majestate Nostrâ & spe populorum curam cogitatio-
nè que duximus, ut Pacis fructibus subditorum Nostrorum
desideria reficeremus. Eo nimirum sine arduis periculis ca-
put

put objecimus, ornamentisque Patriæ sudorem nostrum im-
pendimus, & postquam (conatus Nostros Divinâ promoven-
te clementiâ) armorum Nostrorum justitia latè Septentrio-
nem perdomuit, ab Oriente Thracem repulit, Occidentique
Nostro hostile exemit frenum, tandem non vulgaribus donis
pacem persuasimus, ut novo ad Nos foedere concederet, leni
otio & artibus nos demulceret suis, lustraque panè integra
Nostris Penatibus daret. Itaque, quod nemini insultantes, sed
Divinum in Nos beneficium claris laudibus extollentes di-
cimus, Nobis vobisque luctuosum agonem gentium licet ad-
huc impunè spectare, & studia dare negareque certantibus,
quasi que minùs de Divinâ justitiâ meriti simus, inter procel-
larum fluctus, & natantia vota vicinorum, Pacis portum oc-
cupare. Quare cùm istam horizontis Poloni malaciam, propi-
tij Numinis munere, gentis Nostræ serenare fortunam certò
apud nos statueremus; à temporalis Pacis dulcedine ad eam,
quam Divinus spirat Amor, Pacem animorum internam, quâ
Summi Dei gloria, animarum salus, Christianique nominis
decus continetur, cogitationem convertimus, parum nos e-
jus, quo fruimur, beneficij gratos fore arbitrati, nisi quantum
Nostræ vires, & pius voti candor permittit, cœlo pacem red-
deremus, quod terras Nostras opimis illius fructibus foecun-
davit. Malè enim creditur, diuturna vitæ commoda & tran-
quillitatem illis inservire, qui ista non muniant præsidio in-
testinæ securitatis: & res miraculo proxima est, ijs, qui discor-
des ad cœlum preces porrigunt, concordia fortunæ oracula
respondere. Iam universo notum est, & omni clarius arcanum
documento, cruenta Christianitatis odia, quibus finem tu-
tumve remedium humana prudentia excogitare nequit, non
ex alio uberius fonte promanare, & incrementa indies sume-
re, quàm ex Religionis dissensu, dum quod autor Concordiæ

Deus pro sanctissimo atque tenerrimo vinculo animis mortalium dederat, id Pater discordiæ Satan in exquisitum injuriæ, odij, & suspicionis abusum convertit. Etsi enim multæ olim inter vicinos ultrò citroque bellorum causæ exstiterint, illæ tamen plerumque breves, aut post longiorem luctam honestis terminatæ conditionibus: ista sola ex omnibus causa est, à quâ numquam recedit timor, cui numquam succedit fides, cui nullum par lucrum, cui nulla digna commutatio, cui summa omnia submitunt caput, dum diffidenti quisque metu rem delicatissimam tuetur, cui belli pericula, quàm Pacis consilia, judicat esse tutiora. Quod fatale infortunium ut ex animis Nostrorum Regnicolarum, Provinciarumque Regno huic unitarum aliquando pellatur, utque sententiæ hucusque discordes, & disparia doctrinarum principia, in mutuam fidem & unionem sensus suaviter redigantur; Nos, quibus populorum Divinâ dispositione nobis creditorum omni sui parte constans integritas in primis cordi esse debet, cum in Novembri proximè lapsæ Synodi Provincialis Varsaviæ celebrandæ tempus appeteret, animorumque non armorum bellum sciremus esse componendum, Pacis hoc resumendæ ministerium Reverendissimis Dominis Episcopis, quibus Ecclesiæ gubernandæ munus Spiritus Sanctus credidit, eo, qui Regem Catholicum & populi sui felicitatem unice amantem decet, affectu & fide per Legatos Nostros exponi fecimus, paratamque in animis eorum sancti desiderij reperimus segetem, utpote quibus inter pastoralis sollicitudinis capita, istud non occurrit primû, sed recurrit perpetuum, ut & quæ à Patribus in depositi fidem acceperunt, integra servent, & quæ temporum horum statum concernunt, nobis decora & commoda, & planiora posteris, cultioraq; transmittant. Id exoptatur à Nobis, id agitur, ut dissectum dissonis opinionibus mysticum
Christi

Christi corpus unitati pristinae restitatur, saevaque Religio-
num dissidia, quae vicinum undiquaque comburunt orbem,
fraternae caritatis dulci remedio, & quae ad istam animos di-
sponere possunt, medijs, placide sopiantur. Quamvis autem
nihil propè intentatum hucusque sit, quod non isti fini anxia
de filiorum salute, & votorum paene lassae, Ecclesia adhibuerit,
& advocatis infelicis discordiae superflua videri possit pietas
hujus reconciliationis; indefessus tamen & altioris spei potens
genius Polonae, sed multo magis Christianae caritatis, Nobis
istam suavitatem fiduciam, ut dubitare Nobis non liceret, quin
corrigere possit infinita Dei bonitas, quod aliquando finienda
inimici corruptit iniquitas. Eadem enim Nobis origo seminis
est, cujus memoriã hucusque in Christiani nominis Sacramen-
to conservamus; una nos peperit olim Mater Ecclesia, Christi
foecunda sanguine; unã nos legis & instituti mente tot secu-
lorum rexit autoritas; sed diversae educationis instituto, & e-
jus, qui à principio fratrum accusator fuit, artibus effectum
est, ut in diversa abirent, & nomen Discordiae darent, quos in
Concordiae subsidium primitivus Amor genuerat. Magnum
caeli terraeque detrimentum, Nostro pariter vestroque dolore,
& Christi, Summi Pastoris ovium, miseratione dignissimum.
Id Nos, quantum in nobis est, sarcire, id novã antiqui foederis
redintegratione reparare cupimus, Divinumque imploramus
auxilium, quod aurã spei benignae vela nostrae cogitationis
impellit. Verum enim verò, cum tot eruditissimarum scripti-
onum, concionum, privatorumque alloquiorum angustum
admodum, & imparem labori fructum hactenus experti si-
mus; morbus autem opinionum in univsum corpus longè
sparsus sit, & particulari remedio nequeat perfanari; tale No-
bis, nisi actum vellemus agere, illud quaerendum fuit, quod
in omnes Regni Nostri provincias populosque vim salutis que-

at diffundere. Nihil autem insignius natura ad celebrandum
animorum commercium dedit mortalibus, quam sermonis
manus, si ora oribus, vocesque conferant vocibus, & si ver-
ba desint, tacita frontis oculorumque lectione veritatem affe-
ctuum & sensuum fidem explorent. Cum genus humanum
aeternus Filius Patri reconciliaturus esset, Verbum ad Nos in
Carne venit: unde nos magna & fausta ducit exempli auctori-
tas, ut cum inter nostros & vestros de reconciliatione senten-
tiarum & pace animorum agendum sit, colloquium inter vos
amicum & fraternum instituatis. Cui negotio, ut quam bre-
vissimis spatijs ad expetitum finem decurrat, ex consensu Sa-
cræ Synodi Varfaviensis, R. R. D. D. Episcopi è medio sui R. D.
Georgium Tyszkievicz Episcopum Samogitiæ deputarunt,
eumque congressus istius à parte suâ Directorem constitue-
runt, delectis insuper duodecim viris doctis, rerum harum pe-
ritis, pijs & moderatis, laborisq; patientibus, qui ad 10 Octo-
bris stili Gregoriani, anni hujus, Torunium in Prussiam Rega-
lem (quod conventui huic celebrando commodissimum ju-
dicavimus) congregati, Sinc. & Fidel. Vestras, numero, suffra-
gijs & omni pares apparatu opperientur. Adjungemus eisdẽ,
pro consilij Nostri sententiã, Viros ex Senatorio Ordine, ritus
vriusque, præcipuæ in Regno Nostro autoritatis, qui actio-
num testes sint omni exceptione majores, idque agant & ob-
servent, ut placidis affectibus, & decenti morum modestiã, si-
ne aculeis, acrimoniã & irritamentis, ab utrisque agatur. De
reliquarum autem numero personarum, quas laboriosa hæc
functio pro subsidio aut supplemento requirit, deq; comita-
tu, salvo conductu, de immunitate Provinciarum & Privile-
giorum, ceterisq; modis tuendæ publicæ privatæq; securita-
tis, peculiare rescriptum ex Cancellariã Nostrã, Sinc. & Fi-
del. Vestris opportunè promulgari jubebimus. Prodit ergo
jam

jam ad Vos, Filij, Mater Ecclesia, multis onusta seculis, atrocibus vexata injurijs, innumeris saevia vulneribus. Secula superat vivacitas, injurias condonat caritas, vulnera sanat patientia. Solum dolorem ars nulla lenire potest, dum diminuta prole alterius lateris orbitatem mœrens ostentat. Observat anxiosos, frequentat littus, expectat redeuntes in patriam longa peregrinatione filios, passisque obviam manibus, jam in prospectu cunctantes, ad lumina, ad oscula, ad Pacis hereditatem, toto vobis interceptam seculo, vocat. Eadem votorum Nostrorum summa est, quæ caritatis ad vos oratio, quam Nos ardentibus & sinceris provehimus ad vos suspirijs, quibus utinam aliquando pectora vestra incalescant. Iam supra seculum aliquid Christo debetur. Et ne fortè tam illi, quorum maximè interest, quam Nos, à quorum autoritate publicæ curæ nequeunt separari, dum seculorum agentur rationes, in debiti istius accusatione veniamus; ecce & illi Pastorale fastigium ad libertatis æquilibrium, quantum illis licet & Vobis expedit, demittunt, pandunt vobis sinum in patientiam probatæ caritatis, portas vobis & parietes referant, quos capaces plurimum majores Nostræ erexerunt, Vos, si patimini nomen, ut filios, aut, si fratres appellari mavultis, ut fratres, ad salutaris & honorificæ reconciliationis consilia invitant; & Nos Regiam Nostram dignitatem cum mansuetudine paternam permittentes, Sinc. & Fidel. Vestris, ut Subditis Nostris dilectis, fructum & ornamenta publicæ Pacis, & quicquid Nos habemus carum, & si quid vos censetis speciosum, Regiam manu offerimus. Denique promittimus verbo Regio, & protestamur coram Deo, Nos in proposito operis instituto nihil magis intendere, nihil conari promovereque, quam ut Christus Regum Rex in Pace imperet, qui nos in exoptatæ Pacis possessione collocavit; ut profingatâ omni dissensionum materiâ, animisque novo Amoris incrementum

cremento fideliter sociatis, unâ fide colatur, unoque ore lau-
detur Deus, ut Vos in inclyto hoc Nostro Regno, ram nume-
rosis consiti Provincijs, unius Regis imperio, unius legis præ-
scripto, uno Reipublicæ corpore, unius fructu libertatis,
tam multiplici carissimorum pignorum necessitudine devin-
cti, non amplius pijs majorum vestrorum iniqui manibus,
vobis autem per omnia pares & æqui, perpetuâ florentes
felicitate vigeatis. Interim Sinceritates & Fidelitates Vestras
bene valere cupimus. Datum Vilnæ, 20 Martij, Anno Sa-
lutis 1644.

Vladislaus Rex.

Je 765

ULB Halle
002 413 515 3

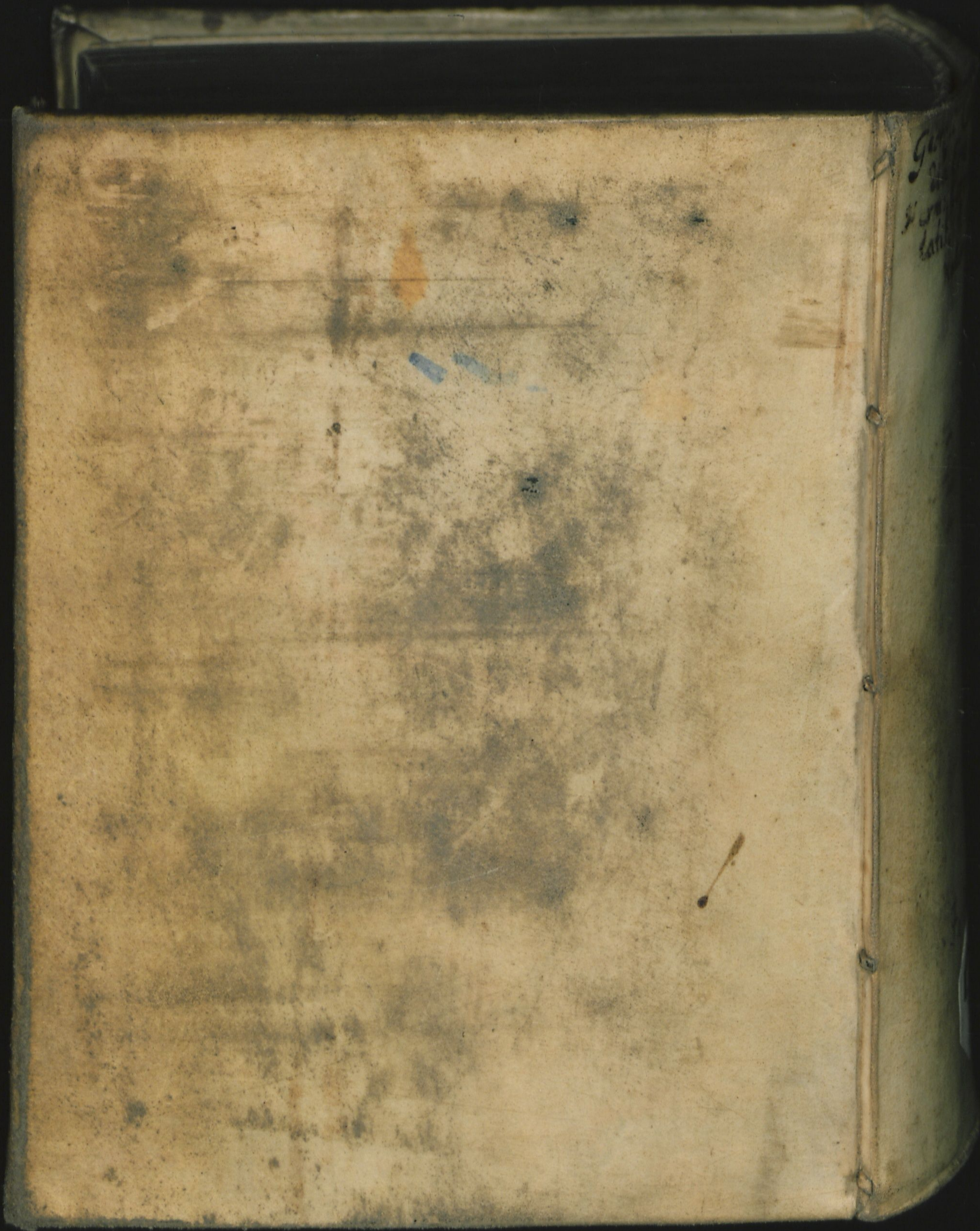
A standard 1D barcode is located on the white library label.

TA-OL

VD 77

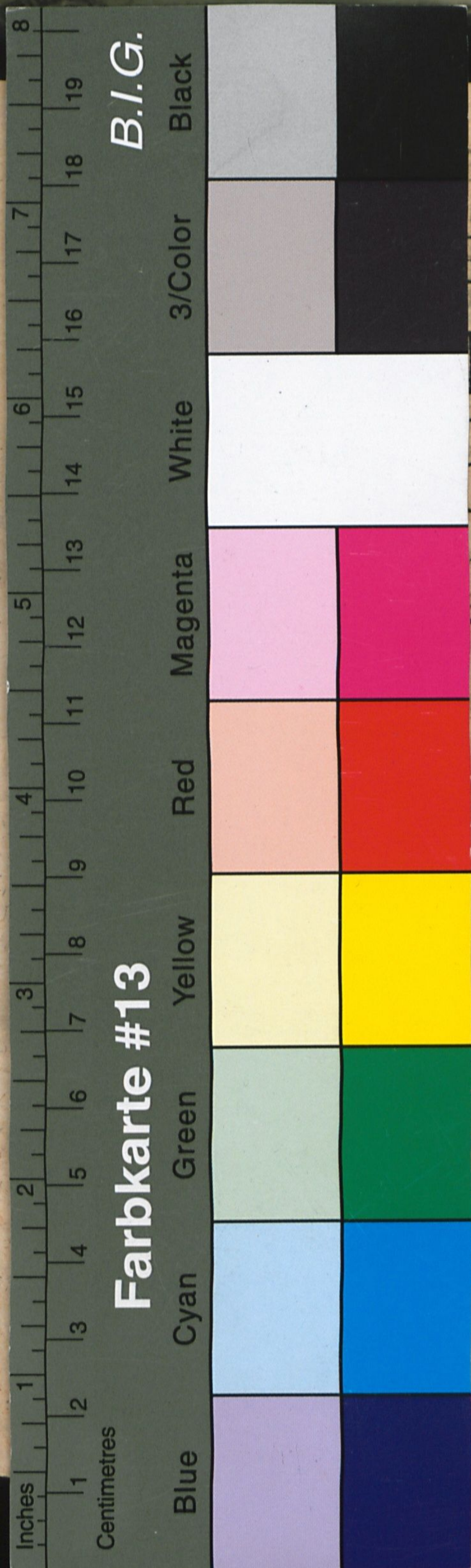
42

Handwritten text in the upper right corner of the cover, possibly a library or collection number.

B.I.G.

Farbkarte #13

LAVS IV

RATIA

LONIAE,

DVX LITVA-

VSSIAE, SAMOGL-

AE, LIVONIAE,

cén, Czernikovién,

non

GOTHORVM

IQ; HAEREDI-

IVS

X,

lis Regni Nostri,

e&Provinciarum

colis, ab Ecclesiâ

nanâ dissidenti-

Nostram &c.

914

